

Isaac invocă numele Domnului

Verset cheie: "Și a zidit acolo un altar și a chemat Numele Domnului și și-a întins cortul acolo; iar slujitorii lui Isaac au săpat acolo o fântână."

Geneza 26:25

***Scriptură selectată:
Geneza 26:16-33***

Versetul nostru cheie se concentrează pe punctul culminant al șederii lui Isaac într-o perioadă de foamete. Este posibil să se fi gândit inițial să meargă în Egipt, unde hrana și apa erau practic asigurate de debitul constant al râului Nil. Tatăl său Avraam a folosit această strategie. (Vezi Geneza 12:10) Isaac, însă, a fost instruit de Iehova să rămână în Țara Promisă. Dumnezeu urma să facă o lecție obiectivă pentru a-și demonstra capacitatea de a-și susține poporul. Domnul nu dorea ca Isaac să ia calea cea mai ușoară. Ideea lecției: chiar și în situații foarte dificile, Dumnezeu va oferi.

Apa este esențială pentru a supraviețui foametei. Isaac, amintindu-și de fântânile pe care tatăl său le săpase în țară, a căutat să le localizeze și să reînnoiască prețiosul lor debit. Ce se întâmplase cu ele? Filistenii le astupaseră pentru a împiedica folosirea lor. Potrivit Scripturii, Isaac "și-a așezat cortul în valea Gerar și a locuit acolo. Isaac a săpat din nou fântânile de apă pe care le săpaseră pe vremea tatălui său Avraam, pentru că filistenii le astupaseră după moartea lui Avraam. Le-a numit după numele pe care le dăduse tatăl său." Geneza 26:17,18; 21:25-31

Respectul și onoarea pentru memoria credinței tatălui său au influențat dorința lui Isaac de a numi fântânile conform denumirii lor din trecut. Acest lucru este în mare măsură în spiritul mesajului lui Ieremia: "Iată ce spune Domnul: Stați la răscruce și priviți; întrebați de cărările vechi, întrebați unde este calea cea bună și umblați pe ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre". (Ieremia 6:16) Noi facem bine să aderăm la "cărările străvechi" pe care au mers părinții noștri. Aceste căi sunt revelate în cel mai adânc izvor de apă de pe pământ - Sfânta Biblie, din care izvorăște apa vie a Adevărului.

Isaac și-a instruit servitorii să sape din nou fântânile lui Avraam. A fost un prilej de bucurie când prima a

dat apă. Bucuria a fost de scurtă durată. Păstorii locali s-au certat cu slujitorii lui Isaac spunând: "Apa este a noastră". Isaac a abandonat-o, numind-o în mod adecvat *Esek*, care înseamnă "ceartă". Slujitorii săi au săpat următoarea fântână, dar rezultatul a fost același. Păstorii din Gerar s-au certat cu ei și, din nou, Isaac a renunțat la acea fântână, numind-o *Sitnah*, care înseamnă "opозиție". Persistența și credința în promisiunile lui Dumnezeu au întărit hotărârea lui Isaac, iar el a continuat sarcina de a reface fântânile tatălui său. Geneza 26:19-21

A treia fântână recent reparată a dat și ea apă și nu a existat nicio dispută cu privire la drepturile asupra ei. Isaac a numit-o *Rehoboth*, care înseamnă "un loc larg". "Așa că i-a pus numele *Rehobot*, pentru că a zis: "Acum Domnul ne-a făcut loc și vom fi roditori în țară." (versetul 22) Bucuria în acest sens a prefigurat cuvintele psalmistului: "El m-a scos și pe mine într-un loc larg; m-a eliberat pentru că S-a bucurat de mine". (Psalmul 18:19) Astfel, Isaac a fost inspirat să invoce numele Domnului, așa cum făcuse tatăl său, Avraam.

Contrazicătorii din zilele noastre ar nega poporului lui Dumnezeu apa vie - Sfânta Biblie. El, ca întotdeauna, ne poartă de grijă. La fel ca Isaac, noi

invocăm cu bucurie numele Domnului, Izbăvitorul nostru.